

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 588/2022
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Димитријевић, адвокат из ..., против туженог „Wiener Stadtische osiguranje“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Владимир Гавриловић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3394/21 од 08.12.2021. године, у седници одржаној 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3394/21 од 08.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3394/21 од 08.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 560/18 од 14.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужилци на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде у висини минималне зараде, за период од јануара 2015. године до децембра 2016. године, исплати појединачно одређене месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, са законском затезном каматом на сваки месечни назначени износ почев од 29.03.2021. године до исплате, док је тужбени захтев тужиле у делу потраживања законске затезне камате на напред наведене досуђене месечне износе разлике зараде за период од 15. дана у текућем месецу за претходни месец до дана 29.03.2021. године, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова поступка исплати укупан износ од 107.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3394/21 од 08.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке исте пресуде, тако што је обавезан тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 101.000,00 динара, док је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка преко тог износа до износа

досуђеног првостепеном пресудом од укупно 107.000,00 динара одбијен, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе и са предлогом да се о истом одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева за исплату тужилји разлике зараде до висини минималне зараде, су засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 14.02.2018. године, а вредност побијаног дела новчаног потраживања је 454.588,78 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић